

Не е истина, че естественны-ты науки не сѫ срѣштѣть съ поезиѣ-тѣ. Бюфонъ бѣше прославенъ естествоиспытатель, а писаніа-та му грѣхъ отъ дивный поетический жіаръ; Маскарони бѣше и добъръ поетъ и добъръ математикъ.

Като ся прѣдадешъ на поезиѣ, или на друго искуство, гледай да не отучишъ ума-си да смѣта хладно, и здраво да сѫди. Ако бы казалъ Орелъ-тъ: „Моѧ-та природа е да лѣтъ, инакъ не можъ да съгледовамъ нѣшта-та, освѣнь кога лѣтъ, това бы ни ся показало смѣшно, зашто-то знаемъ, че той може да съгледова толкосъ нѣшта безъ да распусти крыла-та си.“

И напротивъ, ако и да искашъ хладенъ умъ наблюдателны-ты науки, да не бы да помыслишъ, че чловѣкъ може да бѫде съвръшенъ, кога угаси въ себе всичкѣ-тѣ свѣтлинѣ на фантазиѣ-тѣ, и задуши поетическо-то чювство. Това чювство кога ся управїа добрѣ, нѣ само не разслабїа разумъ-тъ, нѣ оште, въ нѣкои случии, придава му повече силж.

Въ науки-ты какъ-то и въ политикѣ-тѣ да избѣгашъ отъ партии, и отъ нихны-ты системы. Издирвай тыа системы, за да гы познаешь и да гы сравнишъ съ другы, та да можешъ да сѫдишъ, а нѣ за да имъ бѫдешъ робъ. Што е излѣзло отъ припираніе-то помежду распалены-ты хвалители